

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Երգ

Գարնան երգին ականջ դրած
Գարուն կյանքըս հիշեցի.
Ի՛նչ կար սրտունս վաղուց լրսած
Նորոգ կյանքի կոչեցի:

Ես ասացի ելե՛ք, հույսեր,
Վըշտոտ սրբտիս փարեցե՛ք.
Այս մութ օրիս, որպես լույսեր,
Մութ երկինքըս վառեցե՛ք:

Ես ասացի սի՛րտ իմ, զարթի՛ր
Եվ նոր երգով սիրավետ
Խանդ ու ավյուն, հույզ ու թըրթիռ
Խառնի՛ր գարնան երգի հետ...

Եվ ձեռք առա քընարն իմ լուռ
Ու լարերին խըփեցի,
Բայց երգի տեղ աղեկատուր
Սըրտիս ողբը լսեցի...